

عنوان مقاله:

سنجش پایداری بافت شهری با تأکید بر واکاوی اصول به کاررفته در پهنه های پایدار (نمونه موردی: کوی گلن شهر مشهد)

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مصطفی اکبری مطلق - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه امام رضا (ع) مشهد

فرهاد کریمانی - دکتری در طراحی شهری، عضو هیئت علمی دانشکده معماری اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

امیراحمد امینیان - دکتری در معماری، عضو هیئت علمی دانشکده هنر اسلامی دانشگاه امام رضا (ع) مشهد

خلاصه مقاله:

با مطرح شدن مفهوم توسعه شهری پایدار، توجه بیشتری نسبت به دیدگاه های استفاده بهینه و پایدار از زمین شهری با توجه به پنج محور اصلی عوامل کالبدی، زیست محیطی، اجتماعی، اقتصادی و مدیریتی مبذول شده و بهره گیری از اصول به کاررفته در بافت های شهری پایدار در جهت ارتقای شرایط پایداری برای توسعه های آتی از اهمیت ویژه ای برخوردار گشته است. در پژوهش حاضر برای دستیابی به هدف تحقیق که همانا استخراج اصول پایداری بافت های شهری و به روز رسانی آن جهت استفاده در شرایط کنونی استف کوی گ لن محله نوغان ک لان شهر مشهد با بیش از 1500 سال قدمت و دارا بودن بافتی ارگانیک، به عنوان محدوده مورد مطالعه انتخاب گشته و با بهره گیری از شاخص های کمی و کیفی جهت پهنه بندی آن بر مبنای میزان پایداری، از تحلیل محتوا، تحلیل سلسه مراتبی و ابزار Arc Map در بستر روش تحقیق توصیفی- تحلیلی استفاده شده است. نتایج حاصل از مطالعه پهنه های ناپایدار در کوی گلشن بیانگر آن است که در نحوه استفاده از اراضی، نه تنها ضوابط و مقررات در راستای اصول ماندگاری کالبدی- زیست محیطی تنظیم نشده اسند، بلکه در اجرای آنها نیز رویکرد یکپارچه و ماهنگی وجود نداشته که منجر به کاهش پایداری و بروز مسائل متعدد گردیده است. در نهایت اصول به دست آمده از تجزیه و تحلیل پهنه های پایدار در قالب سه مقیاس کلان، میانی و خرد و در مطابقت با مفهوم معاصر آن در طراحی شهری به عنوان پیشنهادات تحقیق ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

توسعه شهری پایدار، بافت شهری، کوی گلشن شهر مشهد، شاخص های پایداری، تحلیل سلسله مراتبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/295041>

